

Sygn. akt I C 1119/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący – SSR Daniel Mychliński

Protokolant – starszy sekretarz sądowy Jolanta Dziki

po rozpoznaniu na rozprawie

w dniu 25 listopada 2015 r. w Ciechanowie

sprawy z powództwa G. T.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę 8.527,90 zł

orzeka:

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powódki G. T. kwotę 8.527,90 zł (osiem tysięcy pięćset dwadzieścia siedem złotych dziewięćdziesiąt groszy), z odsetkami ustawowymi liczonymi:

-.

- od kwoty 8.035,90 zł (osiem tysięcy trzydzieści pięć złotych dziewięćdziesiąt groszy) za okres od dnia 3 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 492,00 zł (czteryście dziewięćdziesiąt dwa złote) za okres od dnia 2 maja 2014 r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwa oddała;

III. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powódki G. T. kwotę 1.127,00 zł (jeden tysiąc sto dwadzieścia siedem złotych), tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

IV. nakazać ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ciechanowie od pozwanego (...) S.A. w W. kwotę 200,00 zł (dwieście złotych), tytułem pokrycia wydatków Skarbu Państwa.

I C 1119/14

UZASADNIENIE

Powódka G. T. wniosła do Sądu Rejonowego w Ciechanowie pozew przeciwko (...) S.A. w W., żądając zasądzenia na swoją rzecz kwoty 8.527,90 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 3 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu podniosła, że dochodzona kwota stanowi równowartość szkody, którą doznała w wyniku uszkodzenia swojego samochodu, a która to szkoda nie została w pełni zaspokojona przez ubezpieczyciela w wysokości 8.35,90 zł oraz kosztów sporządzenia kalkulacji naprawy samochodu w wysokości 492,00 zł.

Pozwany (...) S.A. w W. wnosił o oddalenie powództwa, nie zgadzał się z wyceną szkody, której dokonała powódka G. T..

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 28 lutego 2014 r. w miejscowości N. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego kierujący pojazdem B. nr rej. (...), nie zdążył wyhamować i uderzył w skręcający samochód marki (...) nr rej. (...), należący do powódki G. T.. Samochód, którym poruszał się sprawca kolizji objęty był w dacie zdarzenia ochroną ubezpieczeniową w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych przez (...) S.A.

bezsporne

Uszkodzenia samochodu osobowego (...) usytuowane były w tylnej części pojazdu. W samochodzie tym doszło do uszkodzenia zderzaka tylnego i pokrywy tylnej, pęknięcia tylnej lampy zespolonej, odkształcenia błotnika tylnego prawego oraz uszkodzenia innych części powiązanych z w/w elementami.

dowód: akta szkody nr (...) (k. 54-58 i k. 60-67) oraz opinia biegłego Z. K. (k. 140-151)

Powódka G. T. zgłosiła szkodę u pozwanego w dniu 1 marca 2014 r.

dowód: akta szkody nr (...) (k. 120-122)

Koszt robót monterskich i blacharskich, obejmujących naprawę lub wymianę uszkodzonych w w/w kolizji elementów, przy stawce 90,00 zł za godzinę pracy, przy zastosowaniu do naprawy pojazdu oryginalnych części producenta pojazdu i uwzględnieniu potrącenia o 50% cen tych części, które przed wypadkiem były naprawiane, wynosiłyby 20.784,04 zł. Przy tej samej stawce za robociznę, koszt robót obejmujących naprawę lub wymianę uszkodzonych w w/w kolizji elementów, przy zastosowaniu do naprawy pojazdu zamienników części oryginalnych, uwzględniając potrącenie o 50% cen części, które przed wypadkiem były naprawiane, wynosiłyby natomiast 19.587,81 zł.

dowód: opinia biegłego Z. K. (k. 140-151)

Powódce G. T., (...) S.A. w W. wypłaciło tytułem odszkodowania kwotę 10.370,23 zł.

dowód: akta szkody nr (...) (k. 106)

Powódka G. T. zwróciła się do M. M. – rzeczoznawcy pojazdów samochodowych o wykonanie ekspertyzy technicznej, celem dokonania wyceny kosztów naprawy jej samochodu. M. M. wykonał przedmiotową ekspertyzę, ustalając koszt naprawy samochodu (...) na kwotę 18.406,13 zł. Powódka zapłaciła M. M. wynagrodzenie za wykonanie tej ekspertyzy w wysokości 492,00 zł. Następnie pismem z dnia 4 kwietnia 2014 r. zwróciła się do (...) S.A. o wypłacenie tytułem dopłaty odszkodowania kwoty 8.527,90 zł, na którą składała się niewypłacona część kosztów naprawy jej samochodu oraz koszty zleconej ekspertyzy.

dowód: ekspertyza M. M. (k. 7-14), faktura VAT (k. 15) i wezwanie do zapłaty (k. 16-17)

W odpowiedzi na to wezwanie, (...) S.A. – pismem z dnia 30 kwietnia 2014 r. – poinformowało powódkę, iż nie znajduje podstaw do zmiany ustalonej wysokości odszkodowania, jak również do zwrotu kosztów wykonania dodatkowej ekspertyzy.

dowód: pismo (...) S.A. z dnia 30 kwietnia 2014 r. (k. 38-39)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wymienionych wyżej dowodów. Okoliczności związane z zakresem uszkodzeń w samochodzie powódki G. T., odpowiedzialność (...) S.A. za szkody wyrządzone w samochodzie powódki,

a będące wynikiem kolizji z dnia 28 lutego 2014 r. oraz wysokość uznanej i wypłaconej kwoty odszkodowania nie były sporne. Wynikają wprost dokumentów znajdujących w aktach szkody.

Niekwestionowana przez pozwanego była także wysokość wynagrodzenia za prywatną ekspertyzę, wypłaconego przez powódkę G. T. M. M.. Powyższe potwierdzone zostało również fakturą VAT.

Wysokość kosztów naprawy uszkodzeń samochodu (...), będących skutkiem zdarzenia z dnia 28 lutego 2014 r., Sąd ustalił w oparciu o opinię biegłego z zakresu wyceny pojazdów mechanicznych Z. K.. W cenie Sądu opinia ta jest logiczna, spójna i opracowana w sposób fachowy. Została ona opracowana w dwóch wariantach, zawnioskowanych przez obie strony. Żadna ze stron nie kwestionowała ostatecznie tej opinii. W związku z tym, Sąd przyjął ustalenia dokonane w tej opinii za własne.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, roszczenie powódki G. T. zasługuje w zasadniczej w swej części na uwzględnienie.

Powódka G. T. dochodzi swego roszczenia na zasadach ogólnych, wynikających z 361-363 KC. Szkada objęta odpowiedzialnością ubezpieczyciela podlega bowiem naprawieniu właśnie według tych ogólnych zasad. Wynika to z treści art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152 z późn. zm.), zgodnie z którym z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Zgodnie zaś z art. 36 ust. 1 w/w ustawy odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej.

Z powyższego wynika, że dla oceny roszczeń odszkodowawczych powódki z tytułu uszkodzenia jej pojazdu, należało określić – według ogólnych zasad prawa cywilnego – do jakich świadczeń byłby zobowiązany posiadacz lub kierowca samochodu, z którego winy nastąpiła kolizja. W niniejszej sprawie, z uwagi na fakt, że odpowiedzialność kierowcy samochodu (...), nie była kwestionowana, należało rozstrzygnąć jedynie zakres odpowiedzialności pozwanego, w ramach jego odpowiedzialności gwarancyjnej wynikającej z umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody.

W myśl art. 363 § 1 KC, naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego: bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej.

W ramach postępowania prowadzonego przez pozwanego w zakresie likwidacji szkody, ustalił on, że ogólna wartość odszkodowania wynieść powinna 10.370,23 zł. Taką też kwotę wypłacono powódce.

Powódka nie zgodziła się z ustaloną przez ubezpieczyciela wysokością odszkodowania. Wnosiła, aby skalkulowanie odszkodowania nastąpiło poprzez ustalenie wartości kosztów naprawy jej samochodu, tak aby przywrócić jego stan sprzed kolizji z dnia 28 lutego 2014 r. W jej ocenie dla prawidłowego skalkulowania jej szkody, niezbędne jest uwzględnienie przy naprawie cen oryginalnych części.

Trzeba mieć na uwadze, że szkodą jest uszczerbek, jakiego doznała określona osoba w swych dobrach lub interesach. W efekcie owo naprawienie szkody ma zmierzać do odwrócenia w dobrach poszkodowanego skutków zdarzenia wyrządzającego mu szkodę i przywrócenia – w znaczeniu prawnym – stanu, jaki by istniał gdyby owo zdarzenie nie nastąpiło (por. Kodeks Cywilny Tom I „Komentarz do artykułów 1-534” pod redakcją prof. E. Gniewka C.H. BECK Warszawa 2004, str. 838). Przenosząc te uwagi na grunt niniejszej sprawy, trzeba opowiedzieć się za takim sposobem ustalenia odszkodowania, które zapewni poszkodowanemu uzyskanie świadczenia umożliwiającego przywrócenie

uszkodzonego samochodu do stanu sprzed wypadku. Dopiero wówczas dojdzie do pełnego odwrócenia skutków kolizji, za którą odpowiada ubezpieczyciel w ramach swej odpowiedzialności gwarancyjnej

Skoro szkoda w tym wypadku polegała na uszkodzeniach samochodu, awarii pewnych elementów, to siłą rzeczy naprawienie szkody musi doprowadzić do usunięcia tych uszkodzeń i naprawienia lub wymiany zepsutych elementów i urządzeń. Biegły powołany w niniejszej sprawie dokonał wyceny kosztów naprawy uszkodzeń samochodu powódki G. T. i ustalił, że w tym wypadku, koszt robocizny wyniesie 90,00 zł za godzinę pracy. Przy uwzględnieniu takiej właśnie stawki i potrąceniu o 50% cen części, które przed wypadkiem były naprawiane (o co postulował ubezpieczyciel), koszt robót monterskich i blacharskich, obejmujących naprawę lub wymianę uszkodzonych w w/w kolizji elementów, przy zastosowaniu do naprawy pojazdu oryginalnych części producenta wynosiłby 20.784,04 zł, natomiast przy zastosowaniu do naprawy pojazdu zamienników części oryginalnych, wynosiłby 19.587,81 zł.

W ocenie Sądu, ustalona przez biegłego wartość naprawy samochodu powódki przy zastosowaniu do naprawy pojazdu oryginalnych części producenta, powiększona o podatek VAT, oddaje rzeczywistą wartość uszczerbku, której doznała, a co za tym idzie stanowi wartość odszkodowania, którą ubezpieczyciel winien wypłacić powódce w celu zrekompensowania doznanej straty.

Podkreślić należy, iż Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 12 kwietnia 2012 r. (sygn. akt III CZP 80/11), wskazał, że zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu. Jeżeli natomiast ubezpieczyciel wykaże, że prowadzi to do wzrostu wartości pojazdu, odszkodowanie może ulec obniżeniu o kwotę odpowiadającą temu wzrostowi. Sąd Najwyższy opowiedział się więc – co należy w pełni zaakceptować – że ubezpieczyciel musi uwzględnić koszty nowych części, montowanych w sytuacji napraw samochodu, który uległ zniszczeniu wskutek wypadku lub kolizji. Zaprezentowane stanowisko, które podzielane jest przez sąd orzekający w niniejszej sprawie, pozwala w pełni zaakceptować opinię biegłego Z. K. i według jego wyliczeń w wariantcie I przyjąć koszt naprawy samochodu powódki.

Odnosząc się do powołanej wyżej uchwały, trzeba też podkreślić, iż (...) S.A. nie wykazało, że zamontowanie tych nowych części i elementów spowoduje zwiększenie wartości pojazdu w stosunku do tej sprzed kolizji.

Należy jednocześnie zaakceptować stanowisko judykatury i opinię doktryny, iż odszkodowanie przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów winno obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2004 r. – sygn. akt III CZP 24/04). W niniejszej sprawie powódka wystąpiła o ekspertyzę, mając na uwadze zaniżenie wartości szkody przez pozwanego. Ostatecznie ekspertyza miała istotne znaczenie dla powódki w kontekście domagania się wyższego odszkodowania, albowiem niniejszy proces potwierdził jej twierdzenia o wyższych kosztach naprawy samochodu.

Tym samym wysokość odszkodowania przyznana powódce winna wynieść 20.784,04 zł z tytułu kosztów naprawy uszkodzeń w samochodzie AUDI A4 oraz 492,00 zł z tytułu poniesionych przez nią kosztów wykonania ekspertyzy. Razem daje to kwotę 21.276,04 zł. Gdy odejmiemy od tej wartości kwotę 10.370,23 zł, którą (...) S.A. wypłaciło powódce, pozostaje kwota 10.905,81 zł.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, że również wyliczona przez biegłego kwota kosztów naprawy samochodu przy uwzględnieniu tzw. zamienników, również uzasadnia żądanie powódki. W tym wypadku wysokość odszkodowania przyznana powódce winna wynieść 19.587,81 zł z tytułu kosztów naprawy uszkodzeń w samochodzie (...) oraz 492,00 zł, z tytułu poniesionych przez niego kosztów wykonania ekspertyzy. Razem daje to kwotę 20.079,81 zł. Gdy odejmiemy od tej wartości kwotę 10.370,23 zł, którą (...) S.A. wypłaciło powódce, pozostawałaby do wypłaty kwota 9.709,58 zł.

Żądana przez powódkę kwota 8.527,90 zł, jako uzupełnienie nie pokrytego dotychczas odszkodowania pozwanego za skutki kolizji z dnia 28 lutego 2014 r., mieści się więc w zakresie kosztów naprawienia tej szkody przez biegłego w obydwu wariantach. W związku z powyższym, Sąd zasądził w pkt I wyroku w/w kwotę.

Odsetki ustawowe od wymienionej wyżej kwoty, zasądzono w następujący sposób. Od kwoty 8.035,90 zł, stanowiącej uzupełnienie kosztów naprawy samochodu powódki, odsetki zasądzono od dnia 3 kwietnia 2014 r., zgodnie z żądaniem pozwu. W tym zakresie odpowiedzialność pozwanego powiązać należało z upływem ogólnego terminu 30 dni, określonego w art. 817 § 1 KC, który stanowi, że ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Powódka zgłosiła zdarzenie już 1 marca 2014 r., a zatem 30-dniowy termin upływał 31 marca 2014 r. Tym samym ta część roszczenia była niewątpliwie wymagalna 3 kwietnia 2014 r. Z kolei kwota 492,00 zł wymagalna stała się z dniem następnym po doręczeniu pozwanemu wezwania do zapłaty tej kwoty. Wezwanie zostało wystosowane w dniu 4 kwietnia 2014 r. Brak w aktach sprawy doręczenia tego wezwania. Za dzień, w którym niewątpliwie to wezwanie dotarło do (...) S.A., stanowi data pisma, zawierającego odpowiedź na to wezwanie. Z racji zaś tego, że dniem następnym był dzień 1 maja, a więc dzień ustawowo wolny od pracy, wymagalność roszczenia w zakresie żądania zwrotu kosztów prywatnej ekspertyzy, tj. kwoty 492,00 zł należy więc wiązać z dniem 2 maja 2014 r.

Uwzględniając to, że strona powodowa domagała się odsetek za dłuższy okres, niż to ostatecznie zasądzono, przynajmniej w odniesieniu do kwoty 492,00 zł, Sąd w tym zakresie powództwo oddalił, o czym orzeczono w pkt II wyroku.

Z kolei w pkt III wyroku, Sąd rozstrzygnął o kosztach procesu. Sąd zasądził tam od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powódki G. T. kwotę 1.127,00 zł. Na kwotę tę złożyły się: - 427,00 zł, tytułem zwrotu kosztów opłaty sądowej od pozwu i - 700,00 zł, tytułem zwrotu poniesionych przez powódkę kosztów biegłego.

Zgodnie z art. 100 KPC, w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań, koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznacznej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu. W niniejszej sprawie, Sąd uznał za zasadne zobowiązanie pozwanego do zwrotu wszystkich kosztów, mając na uwadze, iż powództwo zostało oddalone w niewielkiej części. Powódka wygrała bowiem ten proces niemal w całości, gdyż Sąd zasądził całą kwotę dochodzoną pozwem, a oddalił jedynie żądanie odsetek za pewien okres czasu, w dodatku w odniesieniu do niewielkiej części dochodzonej pozwem kwoty.

Jednocześnie Sąd nakazał ściągnąć w pkt IV wyroku od pozwanego (...) S.A. kwotę 200,00 zł, tytułem pokrycia wydatków Skarb Państwa, stanowiących nie pokryte dotychczas koszty opinii biegłego, które w w/w zakresie wypłacono z sum budżetowych. Pozwane (...) S.A., mimo wezwania do uzupełnienia tych wydatków (k. 171), nie uregulowało tej należności. Niezależnie od powyższego, pokrycie tych wydatków przez pozwanego wynika również z faktu, że strona pozwana ten proces przegrała.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji.